Nr. 7. **1936.**

Tygodnik Powiatowy

na powiat Rybnicki

Organ urzędowy. **Wychodzi co sobota.**

Cena ogłoszeń za jeden wiersz petytowy 6-łamowy lub jego miejsce 15 groszy.
Za reklamę 30 groszy od wiersza petytowego.

Przyjmowanie ogłoszeń do czwartku do południa.
Prenumerata za kwartał 3,25 zł wraz z należnościami pocztowemi.

Zamówienia przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Rybnik, dnia 15 lutego 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY

Prowadzenie rejestru mieszkańców

Magistratom i Zarządom Gmin powiatu podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22-go listopada 1935 roku o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

Rybnik, dnia 15-go lutego 1936 roku.

Starosta:
(—) Wyglenda.

Okólnik Nr. 73

z dnia 22-go listopada 1935 roku
o prowadzeniu rejestru mieszkańców. *)
(Nr. AC. 52-7/1.)

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W związku z napływającemi zapytaniami i wątpliwościami, powstającemi przy stosowaniu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 489/34) — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

1) Zapisywanie do rejestru mieszkańców w przypadkach braku dokumentów (zapisy pro memoria).

Stosownie do postanowień § 35 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności treść zapisu w każdej rubryce powinna być potwierdzona właściwemi dokumentami i dowodami, zaś rubryki, których treść nie może być potwierdzona w sposób powyższy, powinny być pozostawione bez wypełnienia aż do czasu uzyskania właściwych dokumentów.

Tak więc brak dokumentów nie może być powodem odmowy zapisania do rejestru mieszkańców, o ile fakt zamieszkania danej osoby i jej tożsamość zostanie przez gminę stwierdzona (§ 17 instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27-go listopada 1930 roku o prowadzeniu rejestru mieszkańców, Monitor Polski Nr. 291 z dnia 12-go grudnia 1930 roku).

Ponieważ jednakże brak dokumentów jest zjawiskiem dość pospolitem, a w związku z tem dane rejestru musiałyby zawierać liczne luki, zaleca się stosowanie w tych przypadkach zapisów tymczasowych, t. zw. zapisów pro memoria, uskutecznianych ołówkiem. Jeżeli więc dana osoba nie przedstawi naprzykład metryki urodzenia, należy wstrzymać się z wypełnieniem rubryki 4 rejestru (data i miejsce urodzenia) i ograniczyć się do odnotowania daty i miejsca urodzenia ołówkiem na podstawie zgłoszenia zamieszkania.

Powyższy tryb postępowania należy stosować również przy wypełnianiu rubryki 7 (wyznanie), gdy chodzi o osoby, należące do wyznań prawnie nieuznanych lub bezwyznaniowe, które z natury rzeczy nie mogą przedstawić żadnego formalnego dokumentu, stwierdzającego ich przynależność do danego wyznania (bezwyznaniowcy na terenie województw centralnych i wschodnich). W tych przypadkach należy fakt przynależności danej osoby do danego wyznania odnotowywać na żądanie osób zainteresowanych ołówkiem w rubryce 7, czy też w rubryce „uwagi".

2) Kompletowanie dokumentów i uzupełnianie zapisów w rejestrze mieszkańców.

Kompletowanie brakujących dokumentów powinno być uskuteczniane, o ile możności, w drodze urzędowej, a mianowicie przez stopniowe i metodyczne zapotrzebowywanie odnośnych dokumentów, wyciągów z dokumentów lub ich odpisów z innych gmin i urzędów. Powyższe postępowanie stosuje się jednak tylko w tych przypadkach, gdy wydostanie dokumentu jest dla osób zainteresowanych szczególnie utrudnione lub narażałoby je na nadmierne dla nich koszta, naprzykład w stosunku do ludności wiejskiej. Gdy natomiast okoliczności takie nie zachodzą, należy stosować postanowienia § 18 wskazanej wyżej instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

W szczególności należy wymagać dokumentów, potwierdzających zapisy w rejestrze przed wydaniem dowodu osobistego (patrz § 33 instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych o prowadzeniu rejestru mieszkańców) oraz wymagać nadsyłania dokumentów przez urzędy stanu cywilnego (§ 37 wspomnianej wyżej instrukcji).

W razie stwierdzenia faktu niezarejestrowania noworodka w urzędzie stanu cywilnego zarząd gmi-

*) Jednolity tekst obowiązujących dotychczas okólników i pism okólnych.

ny powinien wezwać rodziców lub opiekunów do przedłożenia metryki w trybie § 14 ust. 2 oraz § 43 ust. 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności i § 24 ust. 3 instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

Przedłożenia dokumentów należy wymagać także przy okazji poszczególnych czynności, przy wykonywaniu których udokumentowanie danych rejestru mieszkańców jest wymagane lub okaże się bardziej wskazane, jak naprzykład przy wystawianiu dowodu osobistego, sporządzaniu spisów przedpoborowych, poborowych i t. p.

W miarę uzyskiwania dokumentów uzupełnia się zarazem odpowiednie zapisy w rejestrze mieszkańców, stosując przytem obowiązkowo postanowienia § 31 ust. 2 o umieszczaniu skróconej adnotacji nawiasowej: „p. akt.“, tudzież postanowienia §§ 33 i 41 ust. 3, dotyczących ścisłej zgodności wydawanych wyciągów i poświadczeń z rejestrem mieszkańców i adnotacyj o braku danych do wypełnienia odpowiednich rubryk rejestru.

Dokumenty osobiste, jakie znajdują się w posiadaniu gminy, powinny być w miarę możności uporządkowane stosownie do §§ 18 lit. b) i 19 ust. 1 instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych i wykorzystane dla celów rejestru mieszkańców.

Do dokumentów tych należą:

aa) dokumenty, przechowywane przez wiele gmin w związku z prowadzonemi dotychczas księgami, naprzykład księgami ludności stałej, księgami ludności stanowej, przynależności gminnej etc.;

bb) dokumenty, nadsyłane gminom przez urzędy stanu cywilnego w latach ubiegłych w związku z dokonywaniem wykazów mężczyzn w wieku lat 18, poborowych i inne;

cc) dokumenty, przechowywane przez gminy w związku z wydawaniem dowodów osobistych i t. p.

3) Niemożność przedłożenia dokumentów z powodu zniszczenia ksiąg stanu cywilnego.

Niedomagania, wynikające z braku ksiąg i aktów stanu cywilnego, mogą być usunięte tylko w drodze ustawy o rekonstrukcji tych ksiąg. Wynikające stąd trudności, na jakie narażona jest pozbawiona aktów stanu cywilnego ludność, nie mogą być usunięte przez zarządy gmin, a w szczególności przez zastosowanie takiego lub innego trybu postępowania w zakresie prowadzenia rejestru mieszkańców.

Zadaniem rejestru mieszkańców jest odzwierciadlać stan faktyczny w dziedzinie stosunków ludnościowych, do których zaliczyć należy również niedomagania, wynikające z braku ksiąg stanu cywilnego.

Z tego stanowiska niemożność wypełnienia w pewnych przypadkach rubryki 4 rejestru (data i miejsce urodzenia) z powodu braku ksiąg stanu cywilnego nie może być traktowana jako zjawisko niepożądane. Przeciwnie, luki te w rejestrze mieszkańców są właśnie materjałem, który pozwoli określić rozmiary niedomagań w dziedzinie ksiąg stanu cywilnego, a w przyszłości staną się one nieocenioną pomocą w dziele rekonstrukcji tych ksiąg.

Mając na uwadze powyższą rolę rejestru mieszkańców oraz zadania, jakie oczekują księgi ludności w tym zakresie w przyszłości, należy z całą skrupulatnością przestrzegać zalecenia punktu 1) niniejszego okólnika, zaś w celu uwidocznienia, że w danym przypadku zapis pro memoria (adnotacja ołówkowa) wynika z braku ksiąg stanu cywilnego, należy przy takim tymczasowym zapisie uczynić ponadto skróconą wzmiankę również ołówkiem: „księgi st. cyw. zniszczone“ lub t. p., zależnie od okoliczności.

Tu nasuwa się pytanie: jakie rubryki rejestru mają być wypełnione, jeżeli gmina nie posiada żadnych dokumentów danego mieszkańca, a więc, jeżeli nie ma ona ani metryki urodzenia, ani metryki ślubu, ani dowodu przynależności państwowej i t. p.

W tym wypadku będą wpisane te dane, które powinny być stwierdzone przy ustalaniu tożsamości danej osoby oraz faktu zamieszkania, a mianowicie: imię i nazwisko (rubr. 2), w jakim charakterze zamieszkuje (rubr. 5), stosunek do pow. ob. wojsk. (rubr. 9), dowód osobisty (rubr. 10), o ile dana osoba go posiada, poprzednie miejsce zam. (rubr. 12), data zamieszkania (rubr. 14). Co do rubryki „zawód“, może ona być również wpisana, jeżeli gmina jest w posiadaniu tej informacji i jeżeli do stwierdzenia jej nie są wymagane specjalne dokumenty.

Tak więc naprzykład robotnik rolny, właściciel gospodarstwa rolnego — jako określanie zawodu, może być wpisane do rejestru, jeżeli fakty te są znane gminie; natomiast określanie zawodu lekarza, inżyniera i t. p., do których uprawiania wymagane są odpowiednie dyplomy lub dokumenty — nie może być uskuteczniane bez takich dokumentów.

4) Wydawanie dowodów osobistych w przypadkach wyjątkowych.

Postępowanie w zakresie wydawania dowodów osobistych zostało unormowane postanowieniami § 33 wspomnianej wyżej instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych, a w szczególności ust. 2 tegoż paragrafu.

W pewnych atoli przypadkach wyjątkowych, gdy niemożność przedstawienia metryki urodzenia jest usprawiedliwiona brakiem ksiąg stanu cywilnego, zaś odmowa wydania dowodu osobistego groziłaby mieszkańcowi gminy niepowetowanemi stratami, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uznaje za możliwe wydawać takie dowody za każdorazowem zezwoleniem władzy nadzorczej (§ 46 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności) w drodze wyjątku na podstawie protokólarnego zeznania osoby interesowanej, o ile okoliczności, towarzyszące sprawie, nie nasuwają żadnych wątpliwości ani co do meritum sprawy, ani co do okoliczności wyjątkowych, uzasadniających szczególne i wyjątkowe jej traktowanie.

W tych przypadkach władza nadzorcza wyda pisemne zarządzenie wydania dowodu osobistego, przesyłając jednocześnie protokólarne zeznanie, o którem mowa wyżej, oraz wskazując w zarządzeniu dane personalne, jakie mają być wpisane do dowodu osobistego.

Przy wpisywaniu „daty i miejsca urodzenia“ należy w takich przypadkach dodać adnotację: „rzekomo“, zaś w rubryce 10 (Dowód osobisty) rejestru mieszkańców należy oprócz zwykłej adnotacji zaznaczyć: „W drodze wyjątku na podstawie polecenia (starostwa, województwa) z dnia .... Nr....“ (W skróceniu: „Z pol. (stwa, wjw) z ..... Nr..... p. akt“).

Zarządzenie wydania dowodu osobistego powinna gmina przechowywać w aktach rejestru razem z innemi dokumentami danej osoby.

Postępowanie powyższe posiada charakter ściśle wyjątkowy. Przy ustalaniu daty i miejsca urodzenia należy porównać dane co do tego ankiety i dawnych ksiąg ludności.

5) Stwierdzanie przynależności państwowej.

Stosownie do § 35 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych (§ 17 ust. 4 instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych) rubryka „przynależność państwowa" może być wypełniona tylko na podstawie właściwych dokumentów (§ 63 ust. 1 instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych). Za dokument właściwy należy tu uznać nadto zatwierdzone przez władze administracji ogólnej listy Nr. 1 i Nr. 2, przewidziane w okólnikach z dnia 28-go lutego 1925 roku i 13-go stycznia 1926 roku, Nr. BE. 1001/25 i Nr. 238/26, do Wojewodów w Białymstoku, Brześciu n/B., Łucku, Nowogródku i Wilnie, dotyczących sumarycznego stwierdzania obywatelstwa polskiego.

Dowody rzeczowe, jak naprzykład: wyciąg z ksiąg ludności, poświadczenie przynależności gminnej i t. p., nie są wystarczające do stwierdzenia przez gminę polskiej przynależności państwowej, gdyż ocena tego leży wyłącznie w kompetencji władz administracji ogólnej. Gminy zatem, będące w posiadaniu takich dowodów, powinny z urzędu zwrócić się do właściwej władzy administracji ogólnej o stwierdzenie obywatelstwa polskiego, przesyłając wykazy osób, których dowody są w posiadaniu gminy.

W związku z powyższem niektóre władze administracji ogólnej zapytują, czy na podstawie rejestrów mieszkańców mogą być wystawiane poświadczenia obywatelstwa.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Zarządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27-go września 1935 roku

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie instrukcyj do klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

(Ciąg dalszy.)

Do A. IV. b) — należy zaliczyć:

1. **Bielice pyłowe.** Warstwa równoziarnista, pyłowa, na jednolitym materjale pyłowym, więcej zbitym w podglebiu, w szczególności w podłożu, o zabarwieniu glejowem, w latach mokrych stan wód gruntowych wysoki, powodujący gorszą przepuszczalność i przewiewność gruntu, tak, iż meljoracja konieczna. Barwa gleby — ciemno-szara. Rzeźba terenu — lekko falista. Do uprawy dość łatwe. Średnie plony żyta, buraków pastewnych i ziemniaków. Występują naprzykład w m. Kończyce Wielkie, m. Pruchna, m. Dzięgielów i m. Hażlach — powiat Cieszyn, w m. Babienica — pow. Lubliniec, w m. Komorowice, m. Mikuszowice i m. Mnich — pow. Bielsko.

2. **Bielice pyłowe naiłowe.** Warstwa równoziarnista, pyłowa, grubości powyżej 50 cm. Barwa gleby — ciemno szara. Struktura gleby — gruzełkowata, w podglebiu płytkowa, przechodząca w pryzmatyczną, w podłożu zbita. Podłoże ilaste, równoziarniste, zbite. Węglan wapnia występuje nierównomiernie, gdyż w podglebiu dają się zauważyć zaledwie jego ślady na skutek silniejszego wyługowania. Rzeźba terenu — lekki skłon; przepuszczalność i przewiewność — średnia. Do uprawy niezbyt łatwe. Średnio dobre plony pszenicy, żyta, ziemniaków i buraków pastewnych. Występują naprzykład w m. Międzyświecie — pow. Cieszyn.

3. **Szczerki mocne.** Warstwa równoziarnista, piaszczysta, próchnicza, o grubości nie dochodzącej do jednego metra. Barwa gleby — ciemno szara. Podłoże — gliniaste, nieprzepuszczalne. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — luźna, podłoża — zbita. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność słaba, przewiewność średnia. Do uprawy łatwe. Udają się najlepiej żyto i ziemniaki. Występują naprzykład w m. Knurów i m. Jejkowice — powiat Rybnik, w m. Suszec, m. Kobielice, m. Piasek, m. Wilkowyje, m. Kosztowy i m. Mizerów — powiat Pszczyna, w m. Koszęcin i m. Sadów — pow. Lubliniec, w m. Chorzów i m. Wielka Dąbrówka — pow. Świętochłowice.

Do A. IV. d) — należy zaliczyć:

Rędziny czarne. Warstwa gleby płytka, około 30 cm., różnoziarnista, gliniasta. Barwa gleby szaro-brunatna. Struktura gleby i podglebia — gruzełkowata, podłoże — skała wapienna. Przepuszczalność i przewiewność — dobra. Udają się zboża, motylkowe i okopowe, za wyjątkiem buraków cukrowych. Występują naprzykład w m. Jasienica — powiat Bielski.

Do A. IV. f) — należy zaliczyć:

Grunty torfowe bardzo dobre zmeljorowane. Warstwa drobnoziarnista, piaszczysta, nawieziona (sztuczna gleba), przechodząca w mieszaninę piasku i części torfiastych z wyraźnemi resztkami materji organicznej i dużą ilością części mineralnych. Podłoże — nierozłożony torf. Barwa gleby ciemno szara. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność i przewiewność dostateczna, do uprawy łatwe. Przeważnie udaje się żyto, ziemniaki, owies, mieszanki, gryka, proso. Występują naprzykład w m. Kryry — pow. Pszczyna.

Do A. IV. g) — należy zaliczyć:

1. **Iły wapniowcowe.** Warstwa równoziarnista grubości conajmniej 50 cm., ilasta, z kamykami i okruchami skały wapiennej. Barwa gleby ciemno szara. Podłoże — piaskowiec wapieniowy, więcej zbity. Struktura gleby gruzełkowata, podglebia — częściowo gruzełkowata, częściowo pryzmowata, podłoża — zbita. Węglan wapnia występuje na całej głębokości. Rzeźba terenu — pagórkowata; przepuszczalność średnia, przewiewność słaba. Do uprawy ciężkie. Średnie plony kłosowych i ziemniaków. Występują naprzykład w m. Bobrek, m. Simoradz i m. Łączka — pow. Cieszyn.

2. **Iły karpackie.** Warstwa równoziarnista, grubości około 100 cm., ilasta, z domieszką zwietrzałego piaskowca w podglebiu, jak również i w podłożu. Barwa gleby — szaro żółta. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — gruzełkowato zbita, podłoża — zbita. Rzeźba terenu — lekki skłon; przepuszczalność i przewiewność — słaba. Do uprawy ciężkie. Udają się: pszenica i koniczyna, natomiast reszta roślin uprawnych zawodzi, szczególnie w la-

tach mokrych. Występują naprzykład w m. Pogórz i m. Pastwiska — pow. Cieszyn.

Do A. IV. — należy dodać:

i) 1. **Mady chude.** Warstwa równoziarnista, drobnopylasta z materjału karpackiego, grubości conajmniej 100 cm. Barwa gleby brunatno szara. Podłoże — drobnoziarnisty, mokry piasek. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — zbita, podłoża — luźna. Nieznaczne konkrecje żelaziste w podglebiu. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność wadliwa, przewiewność — słaba. Do uprawy bardzo trudne. Udaje się większość zbóż i okopowych, jednak silna zależność plonów od warunków atmosferycznych. Występują naprzykład w m. Zabrzeg, pow. Pszczyna, m. Olza, pow. Rybnik.

2. **Mady chude płytkie.** Warstwa równoziarnista, pyłowa, grubości conajmniej 50 cm. Barwa gleby szara. Podłoże piaszczyste (szuter). Struktura gleby i podglebia — gruzełkowata, podłoża — luźna. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność zbyt duża, przewiewność — dobra. Do uprawy łatwa. Udają się przeważnie zbożowe, częściowo i okopowe. Występują naprzykład w m. Komorowice, pow. Bielsko.

Do A. IV. — należy dodać:

j) **Przyrędzinki** (piaski narędzinowe). Warstwa drobnoziarnista, piaszczysta, około 25 cm., słabo próchniczna z domieszką części gliniastych i z okruchami skały wapiennej w podglebiu o grubości około 60 cm. Barwa gleby — szara. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — luźna, podłoża — częściowo zbita, w podłożu płytki skały wapiennej. Rzeźba terenu — pagórkowata; przepuszczalność i przewiewność zbyt duża. Do uprawy łatwe. W szczególności udaje się żyto, jęczmień, owies, motylkowe, okopowe. Występują naprzykład w m. Ściernie, pow. Pszczyna, i m. Woźniki, pow. Lubliniec.

Do A. V. a) należy zaliczyć:

1. **Piaski całkowite.** Gleba z zawartością próchnicy przeszło 20 cm., warstwa drobnoziarnista, piaszczysta, jednolita, w górnej części zgruźlona, głębiej luźna. Barwa gleby szara. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność za duża, przewiewność dobra. Do uprawy łatwe. W szczególności udaje się żyto, ziemniaki, łubin. Występują naprzykład w m. Bijasowice, m. Piasek i m. Porąbek, pow. Pszczyna, w m. Łyski, m. Ligota Rybnicka, pow. Rybnik, w m. Opatowice i m. Miasteczko, pow. Tarnowskie Góry, w m. Kamień, pow. Świętochłowice.

2. **Bielice piaszczyste** (bieliczki). Warstwa różnoziarnista, piaszczysta, dochodząca do 1 m., z małą domieszką pyłu i miału. Barwa gleby jasno szara, grubości około 20 cm. W podłożu piasek o małej zawartości części czerwonej gliny, utlenionej, przepuszczalnej. Struktura gleby — drobno gruzełkowata, podglebia — luźna. Rzeźba terenu — równina, zbyt przepuszczalna i przewiewna. Do uprawy łatwe. Grunt głównie żytnio-ziemniaczany, czasami udaje się i koniczyna biała. Występują naprzykład w m. Jawornica, pow. Lubliniec.

3. **Bielice pyłowe napiaskowe.** Warstwa różnoziarnista, pyłowa, o grubości nie dochodzącej do 1 m., z silną domieszką drobnego piasku w podglebiu, występującego pasami wśród materjału pyłowego. Barwa gleby jasno-szara. Struktura gleby — lekko gruzełkowata, podglebia — średnio luźna, podłoża — luźna. Podłoże piaszczyste, różnoziarniste, z częściami żelazistemi. Rzeźba terenu — lekki skłon; zbyt przepuszczalne i przewiewne. Do uprawy łatwe. Grunt wybitnie żytnio-ziemniaczany. Występują naprzykład w m. Brzezinka, powiat Katowice.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

ZAWIADOMIENIE.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych ustanowiło stacje ogierów państwowych w Knurowie, Lyskach, Rzuchowie, Pstrążnej i Syrynji, na które wyznaczyło niżej wymienione ogiery:

OGIERA PAŃSTWOWEGO						
Nr. Ks. Główne	NAZWA		Maść	Rasa	Opłata za stanowienia	Godziny stanowienia
558	Grey Melton	Knurów	gniady	pół krwi	5	**Do końca marca:**
355	Gidran	Knurów	kasztan	„	—	od 9 do 11 godz. przed połudn.
565	Export — Łyski		gniady	„	—	od 3 do 5 „ po południu
1052	Adone — Pstrążna		deresz	norfolkbreton	10	
344	Dahoman — Rzuchów		gniady	pół krwi	—	**Począwszy od kwietnia:**
978	Tres Montard	Syrynia	kasztan	„	9	od 8 do 11 godz. przed połudn.
1124	Calchas	Syrynia	„	„	9	od 3 do 5 „ po południu
1024	Volontaire	Syrynia	kary	anglonorm	3	

Uwaga: Każdy hodowca, który odstanawia klacz ogierem państwowym, powinien natychmiast uiścić opłatę przy pierwszym skoku i żądać od dozorcy stacji kwitu na wniesioną opłatę. Za okazaniem kwitu dozwolone są jeszcze bezpłatnie, w razie potrzeby, trzy dodatkowe skoki w odpowiednio wyznaczonym czasie. Gdy klacz, przyprowadzona do próby, odbija, żądać świadectwa stanowienia.

Drogomyśl, dnia 22-go stycznia 1936 roku.

Państwowe Stado Ogierów w Drogomyślu.

Redaktor odpowiedzialny: Konrad Chröszcz, Rybnik, telefon Nr. 100. Wydawca: Wydział Powiatowy, Rybnik. Czcionkami Zakładów Graficznych „Sztandaru Polskiego i Gazety Rybnickiej“ w Rybniku.